

Тая, што побач

Для мацярынскага сэрца кожны з яе дзяцей
заўсёды застаецца дзіцём, нават калі ў гэтага
дзіцяці таксама ёсць дзеці і блішчыць сівізна ў
скронях.

Дабраславёная тая маці, якая ўмее своечасова
адпусціць руку дзіцяці і не выказаць страху, калі
ён робіць першыя крокі на сваіх яшчэ не
адужэлых нагах.

Калі дзеці вырастаюць і становяцца
самастойнымі, яны ніколі не пойдучь па
пратаптаных дарогах бацькоў: яны шукаюць
свае, новыя і заўсёды нечаканыя для матулі.

Пакуль жывая маці і табе ёсць каму сказаць гэтае
пяшчотнае слова “мама”, ты малады, дужы і
нястомны.